

107e dies natalis

Dankwoord dr. Anatoliy Koryagin

(Nederlandse weergave van het in het Russisch uitgesproken dankwoord)

Zeer geachte dames en heren,

Ik ben trots en gelukkig de onderscheiding van vandaag in ontvangst te mogen nemen. Ik beschouw die als zowel een grote eer voor mijzelf als een bewijs van uw grote aandacht voor vraagstukken van de menselijkheid in het algemeen en de medische ethiek in het bijzonder.

Men kan moeilijk het paradoxale feit ontkennen dat met de groei van het wetenschappelijk-technisch vermogen van onze beschaving de kloof met het morele potentieel steeds meer toeneemt. De bewustwording van dit tekortschieten in moraliteit roept waarschuwende stemmen op die vragen om een beperking en beheersing van de ontwikkeling van wetenschappelijk-technische vernieuwingen, zoals bijvoorbeeld op het gebied van de genetica en de kernfysica.

Een dergelijke verontrusting is volledig begrijpelijk, gezien ook de voorbeelden van de totalitaire regimes in fascistisch Duitsland en de USSR, die overduidelijk aantonen hoe machten de moderne wetenschappelijk-technische verworvenheden kunnen aanwenden voor onderdrukking van de persoonlijkheid en de veiligstelling van hun heerschappij over de samenleving. Zelfs de medische wetenschap stelden zij in dienst van hun politiek door haar te gebruiken in een tegennatuurlijke hoedanigheid tot schade van de gezondheid van de mens.

In onze huidige instabiele wereld, die zucht onder geweld, is er geen tekort aan theorieën die de mens de middelen aanreiken voor het bereiken van zowel sociale harmonie als persoonlijke vrijheid van het individu. Met bitterheid moet men erkennen dat de agressiefste theorie met betrekking tot de beheersing van het menselijk bewustzijn, in het bijzonder onder de jeugd, die is van de gewelddadige methoden voor het bereiken van politieke en sociale doeleinden. De ideeën over het aanwenden van gewapend geweld voor doeleinden als de uitbreiding van staatsterritoir of invloedssferen, de omverwerping van wettige regeringen, terrorisme of gijzelingen, vinden vaak stilzwijgende goedkeuring van sommige politici en intellectuelen. Tegelijkertijd is het maar al te moeilijk anderen te bewegen tot het met woord en daad opkomen voor mensen die lijden onder geweld en marteling. Zie daar ons gebrek aan moraliteit. Het openbaart zich in het streven naar origineel denken, daarbij eeuwige waarden verloochenend en in geestelijke onmacht en onverschilligheid voor het lot van de naaste!